www.tamilarangam.net

மினி முகாம்மீது மகளிர் அணி தாக்குதல்!

அல்பிரட் துரையப்பா முதல் காமினி வரை

1990 நவம்பர் மாதம் 21ம் திகதி முதல் 27ம் திகதிவரை மாவீரர் தினத்தை புலிகள் வடக்கு-கிழக்கு எங்கும் அனுஷ்டித்தனர்.

மாவீரர் தினத்தை முன்னிட்டு புலிகளின் தலைவர் பிரபாகரன் விசேஷ செய்தி வெளியிடுவது வழக்கம். ஆண்டுதோறும் கடைப்பிடிக்கப்படும் வழக்கம் அது.

மாவீரர் தினத்தில் பிரபாகரன் என்ன கூறுகிறார் என்பதை அறிய உள்நாட்டு, வெளிநாட்டு செய்தி நிறுவனங்கள் மட்டுமன்றி, அரசும், அதன் உளவுப் பிரிவுகளும் கூட தங்கள் காதுகளை தீட்டிக்கொள்வார்கள்.

1990ல் மாவீரர் தினத்தை முன்னிட்டு பிரபாகரன் விடுத்த செய்தியில் இருந்து சில பகுதிகள்:

"எமது வீர சுதந்திர வரலாறு இந்த மாவீரர்களின் இரத்தத்தால் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. மாவீர்களின் இறப்புக்கள் அர்த்த மற்ற இறப்புக்கள் அல்ல.

இந்த வீரர்களின் சாவுகள் எமது சரித்திரத்தையே இயக்கும் உந்து சக்தியாக, எமது போராட்டத்தின் உயிர் மூச்சாக, எமது போராளிகளின் உறுதிக்கு உத்வேக மளிக்கும் ஊக்க சக்தியாக அமைந்துவிட்டது.

ஒரு விடுதலை வீரன் சாதாரண வாழ்க்கையை வாழும் ஒரு சாதாரண மனிதப் பிறவியல்ல. அவன் ஒரு இலட்சியவாதி. ஒரு உயரிய இலட்சியத்துக்காக வாழ்பவன். தனக்காக வாழாமல் பிறருக்காக, பிறரின் விடிவுக்காக வாழ்பவன்.

'சுதந்திரம்' என்ற உன்னத இலட்சியத்துக்காக அவன் தனது உயிரையும் அர்ப்பணிக்கவும் துணிகிறான்.

ஒரு விடுதலை வீரனின் சாவு ஒரு சாதாரண நிகழ்வல்ல. அந்த சாவு ஒரு சரித்திர நிகழ்வு. ஒரு உன்னதமான இலட்சியம் உயிர்பெறும் அற்புதமான நிகழ்வு.

உண்மையில் ஒரு விடுதலை வீரன் சாவதில்லை. அவனது உயிராக இயங்கி வந்த இலட்சியத் தீ என்றுமே அணைந்து விடுவதில்லை.

அந்த இலட்சிய நெருப்பு ஒரு வரலாற்று சக்தியாக மற்றவர்களைப் பற்றிக்கொள்கிறது. ஒரு இனத்தின் தேசிய ஆன்மாவை தட்டி எழுப்பி விடுகிறது.

ஆசியாக் கண்டத்தில்

தமிழீழ சுதந்திரப் போர் இன்று ஆசியாக் கண்டத்தில் முதன்மையான விடுதலைப் போராட்டமாக சர்வதேசப் புகழ் அடைந்திருக்கிறது.

மூன்றாம் உலகின் ஒடுக்கப்படும்இனங்களுக்கும், அடக்கப்படும்மக்களுக்கும் எமது புரட்சிகர ஆயுதப் போராட்டம் ஒரு முன்னுதாரணமாக, வழிகாட்டியாக அமைந்திருக்கிறது.

சிங்கள ஆயுதப் படைகளையும், உலகின் மிகப் பெரிய இந்தியப் படைகளையும் எதிர்த்து தனித்து நின்று போராடி எமது மாவீர்கள் படைத்த மகத்தான சாதனைகள் உலக வரலாற்றில் முக்கிய இடத்தைப் பெற்றுக்கிறது.

நீண்டதும், கடினமானதும், அபாயகரமானதுமான இந்த யுத்தத்தில் எமது விடுதலை வீரர்கள் சந்தித்த இன்னல்களை, இடையூறுகளை, துன்பங்களை எழுத்தில் வடிக்க இயலாது.

உறுதிக்கு உரம்

இரும்பையொத்த இலட்சிய உறுதியுடன், எதையும் தாங்கும் இதயத்துடன், சாவுக்கு அஞ்சாத வீரத்துடன் எமது வீர்கள் போராடினார்கள். போர்க்களத்தில் வீர மரணத்தை தழுவினார்கள்.

நான் உயிருக்குயிராக நேசித்த தோழர்கள், என்னுடன் தோளோடு தோள் நின்று போராடிய தளபதிகள், நான் பல்லாண்டு காலமாக வளர்த்தெடுத்த போராளிகள் களத்தில் வீழ்ந்தபோதெல்லாம் என் இதயம் வெடிக்கும். ஆயினும் சோகத்தால் நான் சோர்ந்து போவதில்லை.

இந்த இழப்புகள் எமது இலட்சிய உறுதிக்கு மேலும் உரமூட்டுகிறது.

இந்த மாவீர்களை நான் கௌரவிக்கிறேன்.

அவர்களுக்கு சிரம் தாழ்த்தி வணக்கம் செலுத்துகிறேன். அவர்களது தியாகத்தையும், வீரத்தையும், விடுதலைப் பற்றையும் எண்ணிப்பார்க்கும்போது எனது உள்ளம் பெருமை கொள்கிறது.

இந்த மண்ணின் மைந்தர்களைப் பெற்றெடுத்த பெற்றோர்களையும் நான் போற்றுகிறேன்.

உங்களது குழந்தைகள் தமது உயிருக்கும் மேலாக தமது தாய்நாட்டின் சுதந்திரத்தை நேசித்தார்கள். இந்த உத்தம மானவர்களை ஒரு புனித இலட்சியத்துக்கு உகந்தளித்த பெற்றோர்களாகிய நீங்கள் நிச்சயம் பெருமை கொள்ள வேண்டும்.

எமது தாய்நாடு விடுதலை பெற வேண்டும். எம்மை பிணைத்திருக்கும் அடிமை விலங்குகள் உடைத்தெறியப்பட வேண்டும். எமது மக்கள் சுதந்திரமாக கௌரவமாக, பாதுகாப்காக வாழ வேண்டும். இந்த இலட்சியம் நிறைவேற வேண்டுமாயின் நாம் போராடித்தானாக வேண்டும்.

மரணத்தின் நிழலில் வாழத்தான் வேண்டும்.

நாம் ஒரு இலட்சிய விதையை விதைத்திருக்கிறோம். அதற்கு எமது வீர்களின் இரத்தத்தால் நீர் பாய்ச்சி வளர்க்கிறோம். அந்த விதை வளர்ந்து விருட்சமாகி எமது மாவீர்களின் கனவை ஒருநாள் நனவாக்கும்" என்று தனது செய்தியில் குறிப்பிட்டிருந்தார் பிரபாகரன்.

1990 மாவீரர் தினம் நவம்பர் 21 முதல் 27ம் திகதிவரை அனுஷ்டிக்கப்பட்டது. நவம்பர் 22ம் திகதி மாங்குளம் இராணுவ முகாம்மீது தாக்குதல் ஆரம்பமானது. முகாம் தரமட்டமானது.

மாவீர்தினத்தை முன்னிட்டு நடத்தப்பட்ட பாரிய தாக்குதலாக அது அமைந்தது.

மாங்குளம் முகாம் தாக்குதல் தொடர்பாக முன்னரே வியாித்தாகிவிட்டது.

மணலாறு தாக்குதல்

மாங்குளம் தாக்குதலுக்கு முன்பாக மணலாறு இராணுவ முகாம்மீதும் தாக்குதல் நடத்தப்பட்டு முகாம் தகர்க்கப்பட்டது.

எனினும் மாங்குளம் முகாம் போன்று அது பெரிய முகாம் அல்ல.

வடக்கு-கிழக்கு பிரதேசத்தின் இதயப் பகுதியே மணலாறு. திட்டமிட்ட சிங்களக் குடியேற்றங்கள் நடத்தி, அதன் பெயரை வெலி ஓயா என்று மாற்றிவிட்டனர்.

தமிழ் பேசும் மக்களின் பாரம்பரிய தாயகத் தொடர்ச்சியை துண்டித்து, இனப் பலத்தை சிதைத்துவிடும் கச்சிதமான திட்டத்தோடு மணலாறு குடியேற்றங்கள் அரசாங்கத்தால் நடத்தப்பட்டன.

ஜே.ஆர்.ஜெயவர்த்தனா ஜனாதிபதியாக இருந்த காலத்தில் மேலும் நூற்றுக்கணக்கான குடியேற்றத் திட்டங்கள் உருவாகின.

திட்டமிட்ட குடியேற்றங்களுக்கு பாதுகாப்பாக வேலிபோன்று இராணுவ முகாம்கள், காலரன்கள் என்பவை தொடர்ச்சியாக நிறுவப்பட்டன.

வடக்கையும், கிழக்கையும் புவியியல் ரீதியாக இணைக்கும் இதயப் பகுதியை குடியேற்ற வெள்ளத்தால் விழுங்கிவிட்டால், தமிழ் பேசும் மக்களின் பலத்தில் பாதி போய்விடும் என்பதான சிங்கள அரசியல்வாதிகள் பலரது சூழ்ச்சித்திட்டம்.

ஆயுதப் போராட்டமும், குடியேற்றங்கள் மீதான தாக்குதல்களுமே அந்த சூழ்ச்சித்திட்டம் பெரிதும் தீவிரமாவதை தடுத்து வைத்திருக்கிறது.

தென்னிலங்கையில் பெரும் குற்றங்கள் புரிந்த காடையர்களை தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் குடியேற்றினால் தங்கள் பாதுகாப்பை அவர்களே பார்த்துக் கொள்வதோடு, அயலில் உள்ள தமிழ்க் குடும்பங்களையும் அச்சுறுத்தி விரட்டி விடுவர். அவ்வாறு விரட்டப்பட்ட பகுதிகளில் மேலும் குடியேற்றத் திட்டங்களை நடத்தலாம் என்று ஜே.ஆர். கருதினார்.

வன்னிமில் டொவர், கென் பண்ணைகளில் குடியேறிய காடையர்கள்மீது புலிகள் நடத்திய தாக்குதலை அடுத்து அந்த சூழ்ச்சித் திட்டம் முழு அளவில் வெற்றி பெறவில்லை.

இந்தியப் படை காலத்தில் திருமலையில் சிங்களக் குடியேற்றங்கள்மீது ஈ.பி.ஆர்.எல்.எ.ப். தாக்குதல் நடத்தியது. இவை பற்றி முன்னமே கூறப்பட்டுள்ளது.

மணலாற்றுப் பகுதியில் உள்ள குடியேற்றங்கள் மீதும், அங்குள்ள இராணுவ முகாம்கள் மீதும் புலிகள் அடிக்கடி தாக்குதலை நடத்துவது வழக்கம்.

அதன் காரணமாக அரசால் குடியேற்றப்பட்ட பல குடும்பங்கள் அங்கிருந்து வெளியேறின. புதிதாக சென்று குடியேறவும் பெருமளவில் முன்வரவில்லை.

அவ்வாறு முன்வந்திருந்தால் வன்னிமில் பெரும்பகுதி குடியேற்ற வெள்ளத்தால் அள்ளுண்டு போயிருக்கும்.

அதிகாலையில்

நவம்பர் முதலாம் திகதி (1990) மணலாறு இராணுவ முகாம்மீது புலிகள் தாக்குதல் நடத்தினார்கள்.

அதிகாலை ஒரு மணியளவில் முகாமை முற்றுகையிட்ட புலிகள் அதிரடித் தாக்குதல் நடத்தினர்.

முதலில் படையினரும் திருப்பித் தாக்கினார்கள்.

காவலரணை உடைத்துக்கொண்டு உட்புகும் முயற்சியில் ஈடுபட்ட புலிகள் சிலர் படையினரின் தாக்குதலால் பலியானார்கள்.

தொடர் தாக்குதலில் காவலரன்கள் வீழ்ந்தன. புலியணிகள் முகாம்மீது பலத்த தாக்குதலை தொடுத்தபடி உட்பிரவேசித்தன.

புலிகளின் கை ஓங்கியதால் படையினர் முகாமைவிட்டு பின்வாங்க ஆரம்பித்தனர்.

முற்றுகையை உடைத்துக்கொண்டு வெளியேறுவதாக படையினர் தங்கள் சுடுபலத்தை பிரயோகித்தனர்.

இறுதியில் முகாம் புலிகளின் கையில் வீழ்ந்தது. அங்கிருந்த ஆயுத தளபாடங்களை கைப்பற்றிய புலிகள் முகாமை தரமட்டமாக்கினர்.

புலிகளின் தாக்குதலில் மணலாறு முகாமுக்கு அருகில் குடியிருந்த பத்துப்போ்வரையான குடியேற்றவாசிகளும் பலியாகினர். பலியானோரில் பதினைந்து படையினரின் உடல்கள் முகாம் பகுதியில் இருந்து கண்டெடுக்கப்பட்டன. இத்தாக்குதலில் புலிகள் தரப்பில் மேஜர் சங்கர் (நவலோகிதன்-திருமலை), இரண்டாம் லெப்ரினன்ட் மதுவன் (தவராஜ சிங்கம்- யாழ்ப்பாணம்), மூசோலினி (ஆபிரகாம்- முதூர்) ஆகியோர் பலியாகினர்.

மகளிர் அணி பாய்ச்சல்

03.11.90 அன்று யாழ் குடாநாட்டில் மாவிட்டபுரத்தில் இருந்த மினிமுகாம் ஒன்று விடுதலைப் புலிகளால் தாக்கப்பட்டது.

இத்தாக்குதலில் புலிகளின் மகளிர் படையணியே பங்குகொண்டது.

முகாம் தாக்குதல் ஒன்றில் தாம் ஈடுபட வேண்டும் என்று பெண்கள் அணியினர் தலைமையை கேட்டுக்கொண்டிருந்தனர்.

மாவிட்டபுரம் மினி முகாமை தாக்குதலுக்கான தலைமையை பெண்புலியிடம் ஒப்படைத்தார் பிரபாகரன்.

மேஜர் சஞ்சிகா என்னும் பெண்புலியின் தலைமையில் பெண் படையணியினரும், ஆண்கள் படையணியும் முகாம்மீது தாக்குதல் தொடுத்தனர்.

தாக்குதலின் ஆரம்பத்தில் படையினரின் கை மேலோங்கியது. உஷாராகி தற்காப்புத் தாக்குதலை நடத்திக் கொண்டிருந்தனர்.

பாரிய முகாம்கள் பின தளமாக இருந்தமையால் அங்கிருந்து உதவி வரும்வரை தாக்குப் பிடிக்கும் நம்பிக்கையோடு படையினர் சண்டையிட்டனர்.

அதனால் சண்டை தீவிரம் அடைந்தது. மேஜர் சஞ்சிகா தனது அணிக்கு உக்கிரமாக தாக்குமாறு கட்டளை பிறப்பித்தார்.

முகாமை தாக்கி முடிக்காமல் திரும்புவதில்லை என்று தனது அணிக்கு உற்சாகம் கொடுத்தபடி தானே முனனால் நின்று தாக்குதல் நடத்தியபடி முன்னேறினார். பலத்த சண்டையின் பின்னர் மினிமுகாம் புலிகள் வசம் வீழ்ந்தது.

முகாமில் இருந்து படையினர் பின்வாங்கினர். அங்கிருந்த ஆயுதங்களும், பதினொரு படையினரின் உல்களும் புலிகளால் கைப்பற்றப்பட்டன.

இத் தாக்குதலுக்கு தலைமை தாங்கிய மேஜர் சஞ்சிகா (கலைச் செல்வி சந்தரராஜ்-கரவெட்டி) மோதலில் பலியானார். அவர் தவிர கப்டன் அருந்ததி, லெப்ரினன்ட் காஞ்சனா ஆகிய பெண்புலிகளும், ஒன்பது ஆண் புலிகளும் பலியாகினர்.

மன்னார் மோதல்

1990 நவம்பர் 03ம் திகதி மன்னாரில் பாரிய படை நகர்வு ஒன்று மேற்கொள்ளப்பட்டது.

கடல் மார்க்கமாகவும், தரை மார்க்கமாக வும், வான்மார்க்கமாகவும் படையினரின் நடவடிக்கை ஆரம்பமானது.

விமானத்தில் இருந்து கிராமங்களில் படையினரை இறக்கும் முயற்சிகளும் நடந்தன. இறங்கும் படையினருக்கு உதவியாக ஹெலிகளில் இருந்து தப்பாக்கிகள் ரலைகளை கக்கிக் கொண்டிருந்தன. குண்டுவீச்சு விமானங்களும் குண்டுகளை கொட்டிக் கொண்டிருந்தன.

புலிகள் பதில் தாக்குதல் நடத்தியவண்ணம் இருந்தனர்.

விடத்தல்தீவில் குண்டு வீச்சு விமானங்கள் இரண்டு குண்டுகளை தள்ளிக் கொண்டிருந்தன. இக் குண்டுவீச்சில் அல்லைப்பிட்டியைச் சேர்ந்த சுவாம்பிள்ளை தேவா என்னும் பொதுமகன் பலியானார். பலர் காயமடைந்தனர். பலவீடுகள் நாசமாகின.

புலிகள் குற்றச்சாட்டு

கிழக்கில் முஸ்லிம் மக்கள்மீது புலிகள் நடத்திய தாக்குதல்களும், வடக்கில் இருந்து முஸ்லிம் மக்களை விரட்டியது தொடர்பாகவும் புலிகள்மீது கண்டனம் தொடுக்கப்பட்டது.

இதனையடுத்து 'விடுதலைப் புலிகள்' பத்திரிகையில் கிழக்கு நிலை தொடர்பாக ஒரு கட்டுரை வெளியானது.

முஸ்லிம்மக்கள் மீதான தாக்குதல்களுக்கோ, வடக்கில் இருந்து முஸ்லிம் களை வெளியேற்றிய தற்கோ உத்தியோகபூர்வமாக காரணம் எதையும் புலிகள் கூறவில்லை.

ஆனால் தமது செயலுக்கு காரணம் கூறுவதைப்போன்றே 'விடுதலைப் புலிகளில்' வெளியான கட்டுரை அமைந்திருந்தது.

அக் கட்டுரையின் முக்கிய பகுதிகள் சில:

"கடந்த ஆனி மாதம் (11.06.90) தொடங்கிய தமிழீழ- சிறீலங்கா போரைத் தொடர்ந்து அம்பாறை, மட்டக்களப்பு, திருமலை போன்ற பகுதிகளில் ஆயுதம் தாங்கிய முஸ்லிம் குழுக்களால் தமிழர்கள் கூட்டம் கூட்டமாக படுகொலை செய்யப்பட்டு வருகின்றனர்.

ஸ்ரீலங்கா படையுடன் போர் தொடங்கிய சில நாட்களில் தமிழ்ப் பகுதிகளை நோக்கி படை நகரத் தொடங்கியதும், அவர்களுடன் இணைந்து திகாத் என்ற பெயரில் முஸ்லிம் காங்கிரசின் குழுவினர் தமிழ் மக்களை படுகொலை செய்தனர். தமிழ் பெண்களை பாலியல் வன் முறைக்கு உள்ளாக்கினர்.

ஸ்ரீலங்கா அரசின் தூண்டுதலினாலேயே முஸ்லிம் காங்கிரசினால் ஊர்காவற்படைகள் அமைக்கப்பட்டு அவர்களுக்கு நவீனரக ஆயுதங்களும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

ஸ்ரீலங்கா அரச படைகளுடன் சேர்ந்து இவர்கள் நடத்திய வெறியாட்டத்தால் சுமார் நாலு இலட்சம் மக்கள் கிழக்கில் அகதிகளாமினர், அவதிக்குள்ளாமினர்.

கிழக்கில் கொல்லப்பட்ட சுமார் நாலாயிரம் தமிழர்களில் இரண்டாயிரம்போ்வரை முஸ்லிம் குழுக்களாலேயே கொல்லப்பட்டனர்.

இருந்தபோதும் எமது இயக்கத்தின் பூரண கட்டுப்பாட்டில் இருந்த வடமாகாணத்தில் எந்த ஒரு முஸ்லிமும் கொல்லப் படவும் இல்லை. பாலியல் வன்முறைக்கு உள்ளாகவும் இல்லை.

தமிழ் பேசும் மக்கள் என்ற ரீதியில் தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டத்தில் முஸ்லிம்களையும் முழுமையாக இணைத்து போராட்டத்தை நடத்த எண்ணினோம். அவர்களை அனிதிரட்ட முயன்றோம்.

அரசியலமைப்பு ரீதியாக எந்தக் காலத்திலும் நிலைத்திருக்கக்கூடிய விதத்தில் முஸ்லிம் மக்களின் உரிமைகளை பாதுகாக்க முடிவெடுத்து, அதைப் பகிரங்கமாக அறிவித்து செயற்பட்டு வந்தோம்.

ஆனாலும் முஸ்லிம் காங்கிரசின் தலைமை முஸ்லிம்களுக்கு மதவெறியூட்டி, தனது ஆயுதக் குழுவை தமிழர்களமீது ஏவிவிட்டது.

பாண்டிருப்பு, கல்முனை, வீரமுனை, சொறிக்கல்முனை... போன்ற அம்பாறை மாவட்ட தமிழக் கிராமங்களை பூண்டோடு அழித்து அவற்றை அககிக்கும் திட்டமும் செயற்படுத்தப்படுகிறது.

கிழக்கு மாகாணத்தில் (தென்தமிழீழம்) பெரும் பகுதியில் முஸ்லிம் தீவிரவாத குழுக்களால் தமிழர்கள் தமது சொந்த இடங்களில் இருந்து விரட்டப்பட்டுள்ளனர்." என்று 'விடுதலைப் புலிகள்' தெரிவித்திருந்தது.

எனினும் வடக்கிலிருந்து முஸ்லிம்களை வெளியேற்றியதற்கு விடுதலைப் புலிகள் பத்திரிகைமீதும் சரியான காரணம் எதுவும் கூறப்படவில்லை.

(தொடர்ந்து வரும்)

"இலட்சியம் நிறைவேற — இரத்தம் சிந்த வேண்டும்"

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்